

تخریب قطعه سی و سه بهشت زهرا با توجیه دینی

همهانگ با طرح توطئه برای "ساماندهی" خاوران، رژیم طرح تخریب و بازسازی قطعه های ۳۳، ۳۲ و ۱۰۰ بهشت زهرا را نیز در دستور کار خود قرار داده است. اخیراً خانواده‌هایی که بسر خاک عزیزان خود در قطعه‌های نامبرد مراجعه کرده‌اند، با اعلاناتی مواجه شدند که از آنها خواسته شده برای تعیین تکلیف وضع قبرها به دفتر بهشت زهرا مراجعه کنند. با مراجعه به این دفتر، به آنها گفته می‌شود به دلیل کمبود جا به پیروی از مصوبه هیئت دولت، قبرهایی که بیش از ۲۰ سال از عمر آنها می‌گذرد باید بازسازی و به صورت دو طبقه در آیند. طبقات دوم در معرض فروش قرار خواهند گرفت. بنا براین، چنانچه خانواده‌ها مایل هستند طبقات فوقانی قبرها را خریداری کنند، اولویت خرید به آنها داده می‌شود، در غیر اینصورت اقدام به فروش آنها به دیگران خواهند کرد. خانواده‌ها با این طرح مخالفت می‌ورزند و با بیان این مساله که این قطعه‌ها بخشی از تاریخ جامعه ایران هستند، خواهان حفظ آنها به شکل کنونی می‌شوند. در پاسخ به خانواده‌ها گفته می‌شود، طبق قانون اسلام قبرهایی که عمرشان به بیش از ۲۰ سال می‌رسد، زمین آنها پاک و قابل استفاده مجدد هستند. آنها مصمم هستند طرح بازسازی و دو طبقه کردن این قطعه‌ها را طبق مصوبه دولت به اجرا در آورند. برای خرید هر قبر سه میلیون تومان تعیین کرده‌اند. خانواده‌ها اعلام کرده‌اند توان پرداخت چنین مبلغ سنگینی را ندارند.

اکثر سنگ قبرهای موجود در این قطعه‌ها، به ویژه در قطعه ۳۳ را عوامل رژیم در سال‌های گذشته از بین برده‌اند. به دلیل گذشت زمان، تعداد خانواده‌هایی که به این قطعه‌ها مراجعه می‌کنند، محدود بوده است. بسیاری از پدر و مادران در قید حیات نیستند و بسیاری دیگر از ایران مهاجرت کرده و در خارج بسر می‌برند. رژیم به خوبی از این امر آگاه است و به همین خاطر در فقدان خانواده‌ها با طرح سیاست فروش قبرها به آنها، قصد دارد سیاست توطئه گرانه تخریب این قطعه‌ها را به اجرا در آورد.

گفتنی است که قطعه ۳۳ و بخش‌هایی از قطعه ۳۲ بهشت‌زهرا به زندانیان سیاسی که در رژیم سلطنتی شاه به جوخه مرگ سپرده شدند و یا چریک‌های فدائی و مجاهدینی که در مصاف با نیروهای سرکوبگر شاه جان خود را از دست دادند، تعلق دارد. قطعه ۱۰۰ به نیروهای مذهبی نظیر مجاهدین، فرقان و آرمان مستضعفان که در نیمه اول ده ۱۳۶۰ در زندان رژیم جمهوری اسلامی به جوخه مرگ سپرده شده و یا در درگیری‌های مسلحانه با سرکوبگران رژیم جان باختند، تعلق دارد.

کانون زندانیان سیاسی ایران(در تبعید) طرح تخریب قطعه‌های ۳۳، ۳۲، ۱۰۰ و طرح توطئه "ساماندهی" گلزار خاوران را شدیداً محکوم کرده و از افکار عمومی ایرانیان، سازمان‌های سیاسی چپ و مترقی، نهادهای مدافع حقوق بشر جهانی می‌خواهد با اعتراض به طرح‌های توطئه‌آمیز رژیم جمهوری اسلامی، از به اجرا در آمد این طرح‌ها جلوگیری کنند.

کانون زندانیان سیاسی ایران(در تبعید)

۸ آبان ۱۳۸۴ برابر با ۳۰ اکتبر ۲۰۰۵